

Vakantie 2019 Duitsland Zwitserland Jeannie Gelders - Scheijen en Reginald de Jong

07-06-2019 Zülpig vrijdag 88 km zonnig 15-25 C en harde oostenwind tegen.

Doel van de reis is in Zwitserland de stad Zinal gelegen aan een zijrivier van de Rhône hoog in de bergen tegen de Italiaanse grens. Daar moeten we op 22 juni 2019 zijn voor een wandelweek met de Tongerse Wandelvrienden. De reis gaat naar en langs de Rijn tot ca Basel en dan de bergen in.

Om 09:30 uur zwaaien wij de buurvrouw Wies uit en zijn bepakkt en bezakt op weg met een flinke tegenwind, maar volop zon en aangename temperaturen. We fietsen ten zuiden van Aken door bossen en heuvels van 300 m hoogte. In Kornelimünster is er koffie met flinke taart. Erna verder door Vight en Zweifel weer tweemaal een bergop over 300 m. In Schevenhütte de laatste bergop om bij de Ruhr uit te komen. De wegjes zijn deels onverhard en ook fietsen we over graspaden evenwijdig aan grotere wegen. We maken daarbij dankbaar gebruik van de GPS. Op een gegeven moment steken er twee marten de weg over vlak voor ons. De hier thuishorende mouflons krijgen we niet te zien. Bij een bankje nabij Düren houden we een picknick, drinken veel water en gaan met een kleine klim het Ruhrdal uit. Erna volgt er een hoog gelegen landbouwplateau op ca. 200 m hoogte met asperges, wortelen, graan en gras en veel harde tegenwind met uitzicht op de hoge Eifel. De accu's van de ebikes worden volop gebruikt bergop en op het plateau. Ze zijn bij aankomst leeg voor ca 40-50%. In Zülpig hebben we hotel Europ besproken waar we om 16:45 u aankomen, na door Romeinse toegangspoorten te zijn gereden. We hebben een mooie kamer en eten en drinken er goed. De eerste dag is goed en voldaan volbracht.

08-06-2019 Neuwied zaterdag 89 km 15-18 C en harde frisse wind uit het zuidwesten

In Zülpig goed ontbeten en om 9:30 u op weg door de agrarische hoogvlakte. Sommige boeren hebben randen met bloemen ingezaaid korenbloemen, margrietten, klaprozen, paarse bloemen, kamille noem maar op. Westelijk van ons loopt de hoge Eifel en voor ons zien we de vulkanen langs de Rijn oa Drachenfels. De wind is boosaardig hard. We komen langs een grote verzameling graansilo's en de wind is zo heftig dat Jeannie met de fiets van de weg wordt geblazen. Ze kan nog net op de fiets overeind blijven. Na de hoogvlakte komt er een groot bos waar het koud is maar minder wind. En toen was er koffie in Vilipp. Een soepkom vol koffie en met taartjes. De vensterbank mag wel eens worden gepoetst maar ze zoeken dan ook personeel. Erna volgen er afdalingen en weer klimpartijen door beekdalen die naar de Rijn stromen. Eindelijk zoeven we ca. 140 m naar beneden het Rijndal in bij Remagen. We hebben dan 60 km gereden. Langs de Rijn is het een lange optocht van fietsers veel bepakkt en gezakt. Opa's, oma's pa en ma met de kroost het fietst allemaal door elkaar in verband met de Pinksteren. Jeannie kijkt haar ogen uit langs de Rijn. Ze had geen idee hoe mooi het hier is. De brede rivier met boten, de hoge bergwanden aan weerszijden van de Rijn bezaaid met kastelen en mooie villa's, vakwerkhuisen en talloze hotels restaurants, zitjes etc. Voor Andernach na de kruising met de Ahr picknicken we op een bankje en genieten van de plezierboten. De wind begint er in te hakken, het is zwaar fietsen ook door de vele boomwortels die het fietspad ruïneren. En tot slot moeten we de Rijnbrug oversteken van Andernach naar Neuwied. De brug is een hoog gelegen autobaan. Ra ra hoe kom je hierover als je met de

fiets beneden aan de Rijn staat. We hebben dit gelukkig thuis al gezien en google een fietstochtje laten plannen. Het hotel ligt in het centrum vanaf de tweede verdieping is het hotel. De fietsen moeten diagonaal in de lift met het achterwiel omhoog om in de lift te passen s'Avonds gaan we aziatisch eten bij het hotel om de hoek. Erna is het meteen slapen geblazen.

09-06-2019 Bingen/ Rudesheim pinkster zondag 88 km 17-24 C weinig ozo wind

In de morgen is de baas van het hotel al om 7:45 u klaar met het ontbijt maken. Het is een vriendelijke Turk (of zoiets) die niet elk broodje en beleg aftelde maar elke keer vroeg of we nog koffie of broodjes of beleg wilden. Zodoende staan we om ruim 9:00 u buiten voor vertrek. Terug de Rijn over naar de andere oever zijn 3 km fietsen. We passeren de verlaten ? Kerncentrale en na 22 km zijn we in Koblenz waar een brede Moesel de Rijn instroomt. Niet dat dit stroomopwaarts is te merken aan de Rijn. Het fietspad wordt steeds drukker maar wij bezoeken de binnenstad van Koblenz en drinken koffie met gebak erbij. Tot Ca 20 km voorbij Koblenz is het fietspad langs de Rijn hobbelig en je kunt er niet echt opschieten. De billen doen pijn, maar bij Boppard verschijnt er een goed geasfalteerd fietspad direct tegen de weg. Dat schiet beter op en we maken mooie foto's van kastelen, kerken en de Loreley. Bij de Loreley zijn er een aantal scherpe bochten in de Rijn, de rivier versmalt en stroomt hard. Boten hebben moeite met de bochten, elkaar tegenkomen, de harde stroming dus dat gaat wel eens fout. In Godart picknicken we en genieten van de zon. Daarna is het stevig doorfietsen naar Bingen tegenover Rudesheim. Bij aankomst in het hotel blijkt niet alles goed te gaan. We parkeren de fietsen in de parkeergarage en willen de accu uit de ebike halen. Vanmorgen klemde die al dus eens goed aangeduwd. Nu blijkt hij er scheef in te zitten en is er geen beweging in te krijgen. Het is plastic en we zijn bang het ding kapot te maken. Met de hand is er geen beweging dus maar eens voorzichtig de schroevendraaier er in gezet. Heel voorzichtig komt er beweging in de accu en tjoep daar is die dan vrij. Dan de betalingen met credit cards. Thuis al blijkt plots de Visa card vervallen omdat Reginald in april 2018 de ANWB heeft opgezegd. Nu is er nog één creditcard over van de bank. Gisteren wilden we daarmee betalen doch twee keer verkeerde pin terwijl die toch echt goed was. Vandaag weer twee keer foute pin ingegeven en de creditcard is geblokkeerd. Dat is ernstig omdat de booking.com voor hotels hierop werkt. Dan als toetje op de tegenwerkingen blijkt dat we rondrijden zonder pomp om de banden op te pompen. Die pomp is ofwel thuis of hij is gestolen. Nu zullen we niet vlug lekrijden maar maandag is een "zondag" dus nog een dagje zonder pomp. En dan de wifi problemen in het hotel, de Simkaart die niet wil ontgrendelen. Zo zie je maar hoe de techniek je achtervolgt. Maar we keren niet om, het fietsen is een virus dat Jeannie al in zijn greep houdt en nu zitten we er mee. Oplossing doorfietsen..... en genieten. Jeannie geniet zoveel van de fietsreis dat ze geen tijd heeft om moe te zijn. Voor haar is het een nieuwe wereld die opengaat, ze kent haar eigen grenzen niet.

10-06-2019 Pinkster maandag 93 km, Worms 18-25 C, wind ZW benauwd warm

Het ontbijt in Bingen is een feest. We eten wat we kunnen en als toetje fruit klein gesneden. Erna op weg en direct buiten Bingen herinnert Reginald zich een bakker in het volgende dorp. Maar eens kijken of die open is. Vanwege de camping om de hoek is de bakker open. We laden de tassen vol en in het volgende dorp komt de bakker die Reginald eigenlijk bedoelde doch deze is dicht. Stom geluk dus. Het mooiste onderdeel van de tocht ligt tussen Bingen en Main. Pure natuur in de uiterwaarden van de Rijn. Bosjes kleinschalige graspercelen, boomgaarden, bloemenweiden, natte vennen en wielen en bermen met alle bloemen die je kunt bedenken. De klapprozen staan in percelen zo dicht op elkaar dat je denkt dat de wereld in brand staat. En dan de ooievaars. Op het nest met jongen, vlakbij de fietsen zoekend naar prooidieren. Het is de natte natuur optima forma. Main blijkt moeilijk bereikbaar vanwege de aanleg van autobanen. We vinden de goede weg niet doch worden

op het goede omleidingsspoor gezet door twee fietsvrouwen uit de buurt. Daarna volgt de slechtste kant van de stad maar na wat doorrijden komt de Rijn met de rijke buurt weer inzicht en na 35 km is er koffie. Soms is het benauwd heet in de zon, dan weer koel als er een wolk voor de zon zit. Erna volgen omleidingen langs de dijk door dijkwerkzaamheden. We rijden al met al 5 km om en moeten het soms zelf uitzoeken met de GPS. Erna picknicken we tussen druivenvelden. Er rijden talloze fietsers rond doch na nog wat tijd wordt het rustig. We drinken en eten nog eens wat en na 75 km geeft Jeannie aan moe te zijn, terwijl we nog 20 km moeten. Ze zet de e-bike ondersteuning aan en gaat hard rijden. Dat doet goed voor ons beiden. We drementelen teveel ook vanwege andere fietsers maar nu gaan we heerlijk doorrijden de volledige resterende km's. Jeannie heeft gewoon conditie en fietsaanleg anders kun je niet na 75 km nog eens gas geven. Het regent een beetje maar we kachelen door tot we voor het hotel staan. De fietsen mogen niet naar binnen en er is vandaag geen avondeten. Hier is de plattegrond met restaurantjes en loop daar zelf maar naartoe. Dus 2 km heen en weer 2 km terug wandelen naar het Brauhaus de twaalf apostelen. Daar is er donker bier in potten van ½ liter met heerlijke kalkoen, sla, geroosterde mediterrane groenten en friet.

11-06-2019 dinsdag 57 km Speyer, 17-22 C geen wind

Na een heel groot en goed ontbijt vertrokken. In de nacht heeft het flink geregend, nu is het droog. Tussen Worms en Ludwigshafen is er veel uiterwaarden natuur. Een hert staat in het hoge gras op de dijk en blijft ons aankijken. We zien alleen de kop met twee horens. Voor Ludwigshafen is er grootschalige chemie en daar rijden we omheen. Vervolgens komt de stad. We rijden daar doorheen langs stadsautobanen. Geen mooie tocht, de herinnering is betonnen wegkruisingen op hoogte, slechte fietspaden, talloze wegkruisingen met stoplichten en zeer slechte stadsfietspaden, omleidingen en het schiet niet op. Om die reden en de voorspelling dat het zou regenen maken we vandaag een kortere tocht. Achter Ludwigshafen is er weer het dijklandschap langs de Rijn met de populieren bossen en grasbermen. Eenmaal in Speyer zien we een joekel van een kerk en rijden we met de GPS dwars door het oude centrum. Het hotel bestaat uit twee delen nl een restaurant en in een andere straat het hotel. Het hotel is luxe ingericht met smaak en voldoet aan alle eisen tegen brand etc. We plannen onze volgende tocht maar hebben problemen om de volgende afstanden in te schatten. Bovendien steken we morgen tegen het eind van de tocht aan de oostzijde van de Rijn de Franse grens over en zijn de dorpen klein met weinig overnachtingsmogelijkheden. We zullen van de tocht af moeten om te slapen.

12-06-2018 woensdag 76 km, Speltz Frankrijk 13-18 C, harde zw- wind, regen in morgen

Goed uitgeslapen zijn we om 7:30 u wakker geworden ondanks dat Reginald in de nacht uit bed viel en op beide knieën terecht kwam. Dat deed nogal pijn, maar alléz hè? We gaan ontbijten om de hoek bij de bakker, fris belegde broodjes en koffie plus broodjes voor onderweg. Het begint nu net de regenen. Stoer gaan we op weg. Voor Jeannie is het de eerste keer fietsen in de regen. Aanvankelijk vertrekken we zonder de regenjas aan, maar om 9:30 u regent het echt goed door, het is 13 C we fietsen in korte broek en trekken regenjassen en regenschoenen aan. De handen zijn zo koud dat je die niet meer voelt. De tocht gaat over dijken en door populieren bossen. Om 11:15 u komen er lichte stukken in de lucht en de regen wordt minder, wel nog veel koude tegenwind. De Rijn staat uitzonderlijk hoog. Het moet in het Schwarzwald en/ of Vogezen al dagen goed door hebben geregend. We drinken koffie in Worth am Rhein. Een kleine boerenkern met daaromheen gigantische chemie fabrieken en winkelcentra. In de middagpauze fietsen we Frankrijk binnen aan de oostzijde van de Rijn. De grens ligt midden in de Rijn. De Fransen hebben dijkwegjes bovenop de dijk, als fietspad ingericht. De Duitsers hebben het fietspad aan de voet van de dijk. Er komen nog maar weinig fietsers met

bagage langs voornamelijk noordwaarts. Na nog eens 20 km Franse dijkwegjes fietsen komen we bij Speltz en vinden daar een Auberge. Helaas is op woensdag de keuken gesloten en moeten we lopend naar de Pizzeria om te eten.

13-06-2019 donderdag 63 km, Kehl nabij Strassbourg 17-23 C, wind oost, zon.

In de Auberge hebben we een goed Frans ontbijt gehad. We zijn in de Elzas en hier wordt zowel Frans als Duits gesproken. We volgen dan weer de uitgezette route langs de Rijn en dan weer de Franse Velo route 15. Zo hebben we van alles wat, fietsen langs de Rijn met veel mooie natuur, bossen en prachtige grasbermen met veel bloemen waaronder orchideeën. Ook zien we slierten waterplanten in helder stromend water met op de slierten witte bloemen. Waar de stroming hard is verdwijnen de slierten met bloemen even onder water om weer boven water te komen. Onder water gaan de bloemen dicht en boven water zie je eerst steeltjes staan die even later het bloempje ontfouwen. Er zit verderop een roofvogel op een paal naast de weg. Hij blijft gewoon zitten en wij maken al fietsend een foto. Dan komen we met borden richting Strassbourg door Franse dorpen. Aan elke brug en bij elke rotonde staan er talloze bloemen, echt Frans. Ook zijn de Franse wegen en fietspaden goed onderhouden, vlakker asfalt minder gehobbel. In één van de Kleine dorpen vinden we een bakker met vlaai en lekker brood. Alles is hier op en top Frankrijk. Al fietsend naderen we Strassbourg, maar komen niet verder dan de omliggende voorsteden omdat we met een brug de Rijn oversteken naar Duitsland. Er is een nieuwe fietsbrug gecombineerd met tramrails over de Rijn bijgekomen. De oorspronkelijke fietsbrug is vervallen en het is zoeken naar de nieuwe brug. Uiteindelijk komen we bij de sneltram brug, er komen fietsers hard de brug af rijden en Jeannie haalt de bocht niet zo kort om de brug op te rijden. Ze valt met haar fiets langzaam om. De knie is geschaafd, de kuit krijgt een oplawaai van een trapper en ze komt met de schrik weer vrij. Het hotel in Kehl is een Griek, we vinden dat hotel gemakkelijk en genieten van de zon met cappuccino op het terras.

Bericht 2

14-06-2019 vrijdag 82 km, Breisach Frankrijk eiland Rijn 17-22 C oost wind zwak

Na een stevig ontbijt en lang slapen stappen we op de fiets. Reginald heeft de fietsen uit de garage gehaald, de tassen er op gehangen, bidons ingestoken en daar gaan we dan. Jeannie ziet de kilometerteller van de ebike niet reageren. Geruild van display tussen de fietsen, reset gedaan, opnieuw in de houder geplaatst en zo verder tot we het na enkele km's opgeven. We komen tot de conclusie dat de accu er niet goed inzit. Accu houder geopend en..... geen accu! Oh, oh die ligt nog op de trap van het hotel. Terug, hotel gesloten, op de bel gedrukt, er komt iemand aan de telefoonbeantwoorder "accu vergeten", "ik kom". Ondertussen loopt de broer van de Griek met zakken te sjouwen, we roepen "hallo, accu vergeten". Hij doet na enige tijd de voordeur open als de andere broer op de fiets zwetend arriveert. Hij bleek de telefoon thuis of ergens anders te hebben beantwoord en ziet ons, zijn broer ook en weet dat hij voor niets kwam. "Fuck, fuck, fuck.... en weg is hij weer en wij ook.

Bij het opstaan was er zon, het zou 31 C worden, dus flink ingesmeerd met zonnebrand. Bij het vertrek is het zwaar bewolkt en verderop dreigt er regen. De eerste 13 km gaan door prachtige natuur, oude boomgaarden die aan hun lot zijn over gelaten, bossen, onverharde wegjes waarvan er een door een wateroverlaat gaat. Omdat het hoogwater is staat het water meer dan een halve meter diep, de assen en bagage zouden onder water komen en de keien zijn onder water glibberig. Geen doorkomen aan en terug gereden en een alternatief gezocht. De Rijn route blijkt verouderd en is zeker met hoogwater onbetrouwbaar. Dus besluiten we, nadat

ontgrinders de route ook weer eens blokkeren dat we door de dorpen gaan rijden. We krijgen een leuke indruk van de Duitse Elzas. Oude vakwerk huizen, twee reetjes en zicht op de Vogezen en het Zwarte woud. We krijgen regen, niet erg koud of hard maar toch nat. Onderweg koffie bij een kebab zaakje en weer verder bij een bakker koffie met een belegd broodje en gebak. De regenjas gaat uit en we fietsen nu flink door. We krijgen nog wat heuvels te verwerken waarop druiven staan. Dit zijn de uitlopers van het Zwarte woud. Uiteindelijk komen we bij Breisach. We zijn allang van de GPS-route af en nu moeten we dwars door de stad naar een brug over de Rijn met een stuw naar een eiland "Ille Vogelgrün" in de Rijn in Frankrijk. Het zoeken en navigeren met de GPS is een kolfje naar de hand van Reginald. Steeds de GPS uitzoomen voor de richting en inzoomen om de detailwegen te fietsen gaan we recht op het doel af en zien het hotel al liggen vanaf de Rijnbrug. Jeannie begint te wennen aan het leven uit de fietstassen. Wat nog niet went dat is de zadelpijn. Ook flink insmeren met uierzalf helpt maar gedeeltelijk. Het zadel staat "op de billen geprint" en de benen groeien dikker uit de broekspijpen onder andere door spiergroei en muggenbulten.

15-06-2019 zaterdag 46 km, Mulhouse Frankrijk 17-22 C, ZW- wind tegen totaal 684 km.

Na een lekker stevig Frans ontbijt gaan we op zoek naar een van de vele GPS- routes die we gebruiken om de fietstocht te begeleiden. Een van die GPS-routes is een ongecontroleerde versie opgemaakt via RouteYou.com "Valkenburg- Zinal". Thuis heeft Reginald die "mooiste" Zinal route geprobeerd maar viel na 25 km zowat van de fiets. Mooiste route betekent blijkbaar veel bergen rijden en niet de minste, ook onverharde wegen. Maar hier van Strasbourg naar Mulhouse is de tocht vlak en loopt deels langs het Rijn-Rhône kanaaltje. Wij fietsen er naar toe vanaf het hotel over heel kleine wegen. Die wegjes worden ook al eens onverhard. Op een gegeven moment staat aangegeven dat het pad dood loopt, maar de GPS zegt dat de weg wel doorloopt. Dus wij fietsen ook door en ja hoor er ligt een grondwal op de weg, er groeien struiken dus einde verhaal? Of is er daar om de hoek toch iets. Ja er gaat een smal grindspoortje van 30 cm langs de grondwal en we komen weer op een grove grindweg uit. Dus toch.... en zo hobbelen we naar het Rijn- Rhône kanaaltje. Er loopt daar een heel fijn, geel dolomiet spoor langs het kanaaltje speciaal voor fietsers en met bomerijen die zon en wind weren. Dat kanaal is zo klein en stroomt nu zo hard dat scheepvaart niet mogelijk is, de schutsluizen zijn vervangen door vijzels die energie opwekken. Jeannie krijgt pijn tussen de schouderbladen als het fijne grind plaatsmaakt voor grof grind. We gaan van het kanaaltje af door een zeer eenzaam bos met ree en volgen de GPS route langs een militair terrein. Daarna bereiken we de voorsteden en later het centrum van Mulhouse. Het hotel zit in het centrum bij de kathedraal.

Gisteren merkten we al, dat de resterende afstand wordt overschat. We hebben nog 380 km in de boeken staan maar feitelijk zijn het er effectief nog maar 300 km naar het einddoel. Het is wel bergachtig terrein, maar we kunnen toe met kleine fietsafstanden. Dat geeft een goed gevoel, omdat er warm weer wordt aangekondigd. Het einddoel is haalbaar. Mulhouse heeft een mooi centrum en ligt op ca. 50 km van de Zwitserse grens.

16-06-2019 zondag 63 km Porrentruy Zwitserland 17-20 C geen wind totaal 747 km

Vanuit Mulhouse zitten we binnen 3 km al buiten de stad langs het nu bevaarbare Rijn- Rhône kanaal. Praktisch 25 km volgen we dit kanaal waarlangs een apart fietspad loopt. Dat wordt nu op zondag volop benut door fietsers en wandelaars. Vanuit Mulhouse gaan we met dit kanaal direct de bergen in. Ook het kanaal gaat gestaag omhoog naar ca 380 m. De bergen om ons heen zijn prachtig. Veelal beneden met akker- en weidebouw en bovenop bos. Je weet niet hoeveel soorten groen er bestaan maar al die varianten groen geven

een mooi en rustig beeld. We zingen op de fiets oude gidsen en verkenner liedjes, het Limburgs volkslied etc. De stemming zit er goed in nu Jeannie heel goed uitgeslapen op haar fietsje achter Reginald aan peddelt.

We stoppen na 25 km bij een koffietentje en gaan van het kanaal af. Nu fietsen we over oude spoorlijnen ingericht als fietspad. Het fietspad loopt grotendeels door bos met aan de lage dalzijde weilanden. Er is een boer zijn weiland aan het maaien. In het weiland lopen minstens 50 ooievaars die pas vlak voor de rondrijdende tractor opzij gaan. Ook hangen er talloze roofvogels boven ditzelfde weiland in de lucht te kijken of er voor hun ook wat malse hapjes zijn. De boer stuift met zijn tractor voorbij en moet het klusje wellicht voor 12:00 u klaarhebben? Nadat we zoveel mogelijk spoorlijn gevolgd hebben gaan we de laatste 20 km over stille wegen. Het is zondag en zeer rustig. We klimmen twee keer over bergjes van 500 m en passeren de Zwitserse grens eerst tweemaal binnen ca. 2 km. Erna komt dan na 50 km de definitieve grensovergang. Ja we zijn nu echt in Zwitserland en zien in het zuiden de hoge bergen van de Jura liggen. Daar wachten ons morgen de eerste echte serieuze bergen. We hebben er zin in, kom maar op.

17-06-2019 maandag 65 km Biel Zwitserland 20-25 C zuiden wind tegen totaal 812 km

Het ontbijt is geheel Frans, beetje karig tot wat we gewend waren, maar toch goede koffie en croissantjes. Erna inkopen bij Coop en met een heldere blauwe lucht op pad. We hebben gisteravond een fietsroute ontdekt die ons weer op het GPS spoor brengt. Erna is het bergop fietsen geblazen. We zullen vandaag dwars door de Jura rijden.

Mag ik jullie even voorstellen aan onze nieuwe vakantiefietser. Ze is 1,70 m groot, weegt 49 kilo, is nog één week 66 jaar en ze heet Jeannie. Wat een grensverleggende prestatie heeft ze vandaag neergezet. Het begon allemaal met vriendelijke helling percentages door weilanden, bloemenweiden, leuk ruisende beekjes, bloemendorpen, koeien met klingel de klong bellen om de nek maar daarna werd het steiler, er kwamen bossen, steile kalkrotsen, watervallen en de helling percentages liepen op van 3% naar 6% en toen naar 9-10%. De eerste berg was 834 m hoog. Er kwam een afdaling naar een dorp in de vallei en de volgende berg werd 935 m hoog. Daarna was er nog een kleine berg van 826 m om vervolgens af te dalen naar Biel. Er werd door Jeannie niet één keer gepiept of gemauwd maar er werd volop genoten van de tocht. Het gebergte is eenzaam, weinig verkeer en we zien een marter en verderop een flinke vos de weg oversteken. Na 40 km is er koffie in Tavannes en in de berg eten we een broodje. Dan komt de laatste afdaling uit de Jura naar Biel. Bij een grote cementfabriek wordt de hoofdweg eenrichtingsverkeer en ergens anders wordt de autobaan verbouwd en in de andere richting eenrichtingsverkeer. De aanwijzingen voor fietsers zijn onduidelijk. Je kunt tegen een minimale vergoeding de trein nemen naar Biel of doorfietsen. Maar de wegaanduidingen zijn slecht en wij denken op de autobaan uit te komen. Reginald gaat eens kijken en het blijkt dat er op de autobaan een fietsstrook is getekend. Dus nog 9 km dalen over de autobaan met twee sporen voor auto's in éénrichting. Dan duiken we nog eens twee lange tunnels in. Jeannie heeft claustrofobie en is in de tunnels alleen maar bezig om de ademhaling te regelen met pufjes. Reginald denkt wat rijdt ze stoer achter me aan, maar ondertussen is het niet wat het lijkt. Met een groot aantal gedenkwaardige foto's sluiten we het proefexamen voor vakantiefietsen in de bergen met vlag en wimpel af.

Bericht 3

18-06-2019 Belp-Bern dinsdag 59 km 20-27 C, zon later wolk en onweer, zuid wind totaal 871 km

Biel uit fietsen was gemakkelijk, ook vanwege het rustige verkeer in het gedeelte dat wij zien van Zwitserland. Het is in Zwitserland schoon, opgeruimd, de mensen houden zich aan de regels en nergens hebben we verkeersstress. We rijden langs het meer van Biel. Feitelijk een stuwmeer van de Aare. De Aare vormt de belangrijkste bijdrage aan de Rijn. Die Aare is hier al een machtige bergrivier, blauw en koud water snelstromend. Alhoewel we langs de Aare ook in Bern kunnen komen, volgen we de route die over een berg gaat. Vlak voor Bern gaan we over een fietspad door een groot bos tot we plotseling over de autobaan gaan en direct in het centrum van Bern uitkomen. Waar de trams ons te link worden lopen we een stukje en Jeannie zegt dat het haar hier bekend voorkomt. Dat wil zeggen ze herkent de chocolaterie en de boogjes waar dure winkels aanliggen op straatniveau maar ook onder straatniveau. En uiteraard de prachtige gebouwen en standbeeldjes midden in de drukke winkelstraat. We gaan drie keer over de Aare in Bern en zien heel duidelijk al de besneeuwde Alpen voor ons. Op 14 km achter Bern logeren we in een hotel zonder bemanning. Je krijgt een code voor het openmaken van de deur, loopt naar een scherm, geeft je code naam op en krijgt sleutels met een kamernummer. Wij zitten in gebouw twee. "Zoek de rest zelf maar uit, hou doe". Nu ja wij vinden het allemaal wel maar zijn dan ook zo vrij de fietsen op de kamer mee te nemen. Het ontbijt halen we ons morgen zelf wel hopen we. Al met al een ontspannen dagje fietsen, picknicken in het bos met spelende kinderen en genieten van de reis en we zijn net voor het onweer binnen in het hotel. Diner bij de Italiaan nabij het station. We hebben ook nog de sleutels van hotel Artus waar we vanmorgen zijn vertrokken in onze fietstrui. We bellen daar over op en sturen ze direct op met een enveloppe.

19-06-2019 Kandersteeg 62 km woensdag 20-27 C, zon en warm totaal 933 km

Vandaag is de dag van de waarheid. Reginald maakte zich zorgen over de betaling met de mastercard vanwege de foute pincode, maar volgens de mevrouw van de hoteladministratie is alles ok. "Zeker weten?" Nou dan moeten ze het zelf maar uitzoeken. Nog twee francs betalen voor gemeentebelasting en een snel ontbijtje bij het station, inkopen doen en weg zijn we. Zo vroeg hebben we nog niet op de fiets gezeten. En we kijken met dat zonnig weer direct uit op de bergen. Eerst komt er een rij voor ons van dik tweeduizend meter hoog, maar na 10 km zien we ook de daarachter gelegen "eeuwige" sneeuwbergen van vierduizend meter. Wat een prachtige tocht maken we. Steeds dat bergen uitzicht en je afvragen waar gaan wij tussen die bergen heen? En dan weer de details van houten huizen, boerderijen, hooilanden in de heuvels om ons heen en die rivieren die we kruisen. Bulderende bergbeken, grijs van het silt uit de gletsjers dan weer helder blauw water maar allemaal zeer snel stromend. We komen niet uit gefotografeerd. We stoppen veel, genieten van al het moois en maken nogal wat hoogtemeters. Ook drinken we koffie bij een restaurant. De Zwitsers zijn niet meer te verstaan. Hun Duits is ook niet alles en ze praten tegen ons alleen maar Zwitsers onverstaanbaar dus. Bij een station in Frutigen nemen we icetea en eten brood met jam om aan de finale berg te beginnen. Van 800 m naar 1200 m nog omhoog ook met een drietal haarspeldbochten. We rijden het laatste deel van de tocht over de grote weg. Het is niet druk maar Jeannie is bang dat een auto haar een zwieper geeft. Feitelijk klimmen we gestaag door, die laatste berg op met helling percentages tussen 4-7%. Niet al te steil dus en we komen vrij makkelijk boven. In het hotel is er geen bemanning maar de kamersleutel met een briefje ligt voor ons klaar. Tegen de avond gaan we uit eten. Jeannie heeft wat gevonden in de hotelklapper en dat opgezocht op de Garmin GPS. Die GPS gaat ons naar dat restaurant brengen via een route, een betonpad om te beginnen en daarna gras en toen bos waar er meerdere paadjes door het bos lopen van het type struikelen over de boomwortels. We dachten dat gaat hem niet worden, je weet niet waar dat pad naartoe gaat, maar verdorie in het bos staat een groot hotel en om er met de auto te komen moet je omrijden. Na de maaltijd barst er een onweersbui los. Een flink onweer zoals dat gaat in de bergen. Hagel als duiveneieren, waterstromen, wind, donder en bliksem en wij hebben geen regenkleding mee. Dus gewacht tot het over was en toen hardlopend door de laatste bui naar ons hotel gerend. Wat blijkt, Jeannie kan hardlopen met haar lange slanke benen kan ze inhouden en versnellen en loopt Reginald er uit, souplesse tot en met.

20 -06-2019 Zinal 31 km donderdag 17-20 C, bewolkt regen onweer, totaal 964 km

Jeannie heeft in de nacht wakker gelegen vanwege alle nieuwe ervaringen en onzekerheid waar we vannacht zullen verblijven. Gisteravond hebben we een email verstuurd naar de Tongerse wandelvereniging, dat we tweedagen eerder arriveren in Zinal. De voorzitter nam contact op met Intersoc het hotel in Zinal. Vanmorgen bij het ontbijt ontvingen we bericht dat het was geregeld. Wij op weg naar de autotrein van Kandersteeg naar Goppenstein omdat de weg in Kandersteeg stopt vanwege de hoge bergen. We komen aan bij het station, betalen 20 SWF en krijgen opdracht alle auto's voorbij te rijden en over alle wagons van de autotrein naar voren te rijden. Daar is vooraan een overdekte wagon waar motoren en fietsen worden gestalt en je overdekt door een tunnel rijd van ca. 20 km. Daar aangekomen is het droog, zwaar bewolkt en rijden wij als eersten van de trein. We wachten tot de meeste auto's weg zijn en dalen dan af van 1200 m naar 650 m in het Rhônedal. Het is een steile afdaling tussen 7-8% maar voor Jeannie is het ergste dat er vier tunnels komen. De laatste is 2,5 km lang, als er een fiatje het begin van de tunnel in rijdt denk je dat er een tank aankomt. Je weet niet of het verkeer van achter of voren komt en dan hebben we in de langste tunnel een grappenmaker die ons niet passeert maar gaat zitten toeteren terwijl wij geen kant op kunnen. Jeannie "riert" (rilt) als een onderkoeld kanarievogeltje. Eindelijk zijn we beneden en gaan meteen koffie drinken om de angst kwijt te raken. Daarna beginnen we aan rustige wegjes deels onverhard langs de Rhône. Er groeien druiven op de zuidhellingen en de taal is compleet Frans. Na 30 km zijn we in Sierre. Van hieruit begint de 25 km lange klim van 550 m naar 1650 m hoogte in Zinal. We hebben besloten deze berg niet op te rijden vanwege de smalle en gevaarlijke weg. Dus we proberen de fietsen te stallen bij een ondergrondse parkeergarage van een Casino. Dat lukt niet. Daarna onderzoeken we of er bij het station bewaakte overdekte fietsenstallingen zijn. Nee dus, erger is dat het vandaag een feestdag is en er is niemand die inlichtingen kan geven. Dan informeren we bij een buschauffeur naar de bus naar Zinal. Hij wijst de overkant van het station aan en adviseert om de fietsen aan de achterkant van de bus te hangen. Het is niet druk, dus reserveren van de 2 van de 6 fietsplaatsen is niet nodig. Zodoende wachten we 2 ½ uur op de bus. Eindelijk verschijnt de bus en hebben wij de ebikes zo licht mogelijk gemaakt en met veel moeite aan de bus gehangen. Toch is onderweg de fiets van Reginald met het achterwiel nog uit de houder gesprongen. De weg was echt gevaarlijk smal en wij zouden er echt voor auto's een gevaarlijk obstakel zijn geweest. We zullen dus ook niet deze berg terug afdalen, nog maar afgezien dat de remblokken zouden zijn verbrand. Met opnieuw een onweersbui stappen we uit de bus en hangen de bagage op aan de fiets en zijn binnen 200 m bij het hotel. Daar zijn we na drie minuten bekend krijgen een kamer en goed te eten en drinken.

21-06-2019 Zinal vrijdag 10-23 C

De vrijdagmorgen begint voor een drietal mensen al vroeg namelijk om 01:00 u in de nacht. Op dat moment gaat Reginald even plassen in de nacht en gaat in het donker langs het bed om daarop te kruipen. De handen op het matras, één knie op het matras en plots schiet die knie van de matras af, het been knalt naar achter en de hiel komt in de scherpe rand van de radiator tot stilstand. Een felle pijn uit de hak van de voet brengt Reginald ertoe even te voelen wat er aan de hand is. Een lap vlees vormt een winkelhaak in de hiel. Gauw het licht aan en naar de badkamer onder achterlating van een bloedspoor op het tapijt en het bedlaken. Op de koude tegels van de badkamer drukt Reginald de voet tegen wat toiletpapier en de tegels om het bloeden te stelpen. Dat lukt zo niet en Jeannie gaat via de bewaker de in het hotel aanwezige huisarts waarschuwen. Die is er vrij snel, bekijkt globaal wat de schade is en daarna gaat de optocht Reginald, Jeannie en arts naar de begane grond en de artsenkamer. Reginald loopt op zijn voorvoet en laat nog wat bloedsporen na. In de artsenkamer is er een behandeltafel, de arts maakt de boel schoon en lijmt op de wond zwaluwstaartjes. Jeannie assisteert de arts door meer en langere lijmstrookjes te plakken en commentaar te geven op het

drukverband dat de arts aanlegt. Zo dat gat is dicht, zaterdagmorgen terugkomen, de hak 2 dagen zeker niet belasten en proberen weer te slapen. Dat lukt alledrie de betrokken personen nauwelijks meer. In de morgen douchen met een plastic zak om de voet. Jeannie maakt er een foto van maar het "zaakje" van Reginald staat er ook op. Die foto gaat naar de categorie "non textiel". We ontbijten en gaan buiten wat rondhuppelen op anderhalve voet naar de winkel en de bergbeek met veel mooie bloemen omzoomd. We beleven een gedwongen rustdag met redelijk weer.

Bericht 4

22-06-2019 Zinal zaterdag 18-13 C

De zaterdagmorgen vertrekt een groot deel van het personeel en de groep met peuters en zwangere vrouwen. Er heerst wat chaos en spanning want de meesten zijn met de auto volgeladen met baby en kinderspullen. Reginald gaat nog even op doktersbezoek om de wond te laten bekijken. Die wond ziet er goed uit, geen ontsteking en maandag opnieuw laten bekijken of er gewandeld mag worden. Als er niet gewandeld mag worden dan hebben we nog steeds een fiets. Dus de fietsen worden tevoorschijn gehaald en we fietsen Zinal uit de bergen in. We hebben de fietsen zo spontaan gepakt dat we de motorbediening van de ebike niet kunnen gebruiken. Toch geraken we nog een eind bergop naar de waterval van Zinal. Het is een beetje zonnig dan weer bewolkt maar de temperatuur is nog goed. We genieten van het bewegen en fietsen na een dag gedwongen rust. Op de terugweg gaan we naar het toeristenbureau inlichtingen halen over de terugreis, rijtijden etc. Het middagmaal is opzienbarend. Nadat honderden vakantiegangers zijn vertrokken blijven er nog zes bezoekers over. Het personeel bestaat voornamelijk uit een vaste staf met heel veel vrijwilligers. Er is een poetsploeg voor de kamers gearriveerd deze morgen die direct aan de slag gaat om samen met de oude poetsploeg de kamers te "kuisen". Er zijn wel 80 vrijwilligers die samen met de staf het hotel bestieren. In de loop van de middag wisselen we van kamer in afwachting van de twee bussen van de Tongerse wandelvrienden die tegen de avond arriveren.

23-06-2019 Zinal zondag 14-20 C

In de morgen gaan we met de nieuwe groep Tongerse wandelvrienden met de kabelbaan omhoog naar Sorebois en genieten van het uitzicht. In de gondel kunnen we kort de Matterhorn zien liggen. We staan hier in de hoogte toendra met veel bloemen en vlinders. Een steenbok, als momument, wordt veel gebruikt als achtergrond voor het maken van mooie panorama foto's. Ook zien we een marmot. Na de lunch gaan we met de fiets naar Grimentz. Dat is een bloemendorp van houten huizen, kort op elkaar, zwart hout door verwerking en alle huizen hebben rode geraniums. Er zijn oude hutten voor opslag van voedsel. Die staan op houten palen met daarop een grote platte steen en daarop is de hut gemaakt. Zo kunnen er geen beesten bij het voedsel. De fietstocht is ca.19 km op en neer. De voet van Reginald voelt betrouwbaar aan in de bergschoenen. In de avond is er een dansavond en Jeannie en vooral Reginald overwinnen de weerstand en doen twee dansjes mee. De laatste dans hiervoor is ca. 35-40 jaar geleden.

24-06-2019 Zinal maandag 14-25 C

Jeannie is vandaag jarig. We gaan om 8:00 u de dokter bezoeken. Hij is nieuw maar heeft een overdrachtsbriefje van de vorige dokter. De wond wordt bekeken, ziet er goed uit en Reginald mag wat wandelen, geen 12 km. We nemen na het ontbijt de fiets richting het zuiden van Zinal de bergen in. Na 3 km zijn we bij de brug over de Navicence, zetten de fietsen neer tegen de zijkant van de brug en gaan te voet de bergen in naar het zuiden richting Zermat, Matterhorn en Italiaanse grens. De wandeling gaat steil omhoog naar een kleine en erna een grote waterval. Iets verder is er een splitsing richting Cabane du petit mountet. De grotere onverharde weg is nog een uur wandelen en een klein geitenpaadje nog 40 minuten. We kiezen het geitenpaadje en krijgen schitterende vergezichten op besneeuwde hoge bergen. De bloemen zijn aan het voorjaar bezig. Alles bloeit regelmatig alpenroosje, geranium, fluitenkruid, sleutelbloemen, gentiaan en een hoop andere bloemen en grote vlinders, kleine vlinders en het is prachtig maar het wegje wordt steil, er komen kettingen aan de muur om je op te trekken en we worden bevangen door een beetje hoogtevrees. De voet van Reginald laat zich voelen en we besluiten terug te keren. De afdaling vergt nog wat meer energie, we ontmoeten bekenden die met het fototoestel op vlinderjacht zijn en komen weer bij de waterval en wat verder de brug over de wilde beek waar de fietsen staan..... alhoewel ....., er is een kraan verschenen die bij de brug werkt en geen fietsen te zien. Gelukkig hebben de arbeiders de fietsen verplaatst buiten het werkterrein en kunnen we terug naar Zinal. Hier komen we nog terug om de wandeling af te maken.

Na de lunch besluiten we een busreis met een wandeling van 5 km bergaf te maken. Deze wandeling gaat van Grimentz naar Mayoux. Grimentz hebben we gisteren bezocht, maar de huidige wandeling is speciaal vanwege de horizontale delen (bisse) in de route die water vervoeren door een greppel voor irrigatie. De helft van de wandeling ligt in de zon en de rest in de schaduw. Het is heet maar de tocht is te doen ook voor Reginald zijn hiel. Vandaag heeft hij ca. 8 km gelopen met de ingezwachtelde voet, dat valt niet tegen. Het diner is een Spaanse maaltijd, paella en Spaanse toetjes. Precies een verjaardagsdiner voor Jeannie.

25-06-2019 dinsdag Zinal 14-27 C

We hebben gisteravond een lunchpakket besteld en gaan vandaag met de fietsen naar Grimentz en vandaar zeer steil omhoog naar een stuwmeer in de bergen genaamd Barrage de Moiry. Het stuwmeer ligt op 2250 m en dan kun je langs het stuwmeer rijden naar de achterkant van het meer op 2350 m. Om 9:45 u begint de klim. We hebben reparatiespullen voor de fiets bij ons, regenjassen, heel veel water en de lunch. Vanaf Grimentz gaat het 8 km serieus omhoog. Het begint met 6-7% in het dorp en daarna 9% in haarspeldbochten. Af en toe stoppen we om te drinken en foto's te maken. De sneeuwbergen komen snel dichterbij. Na de haarspeldbochten komen er lange stukken van 10% en daarna 11%. De zon schijnt al goed maar we fietsen dapper door. Als finale staan we aan de voet van de betonnen stuwdam. We moeten nog 200 m omhoog en je schrikt terug van de steile helling met nog een bocht die voor ons ligt. Probleem is dat we die straks ook weer af moeten. We drinken nog wat en beginnen aan de finale. Die blijkt ook 11% te zijn en als toetje komt er een lange vierkante tunnel waarvan aan het eind een klein lichtgaatje is te zien. We doen de jassen aan om de 12 C in de tunnel te trotseren, zijn onder de jas kletsnat van het zweet en hebben moeite bergop weer op gang te komen. In de tunnel is het nat en koud. De vloer is geruwd beton voor in de winter. Eindelijk wordt het lichtgaatje groter en staan we op de stuwdam en een grote parkeerplaats. Er zijn toiletten en de bidons worden met ijskoud water aangevuld. Daarna trekken we verder langs het praktisch lege stuwmeer. Van alle kanten komen er sneeuwsmeltwater bergbeken bij. Er liggen nog wat sneeuwrestanten in de schaduw langs de weg. Het uitzicht op de bergen is adembenemend. Aan de achterzijde van het meer komt om een bocht het uitzicht te voorschijn van een heel grote gletsjer. Hij torent zo hoog boven ons uit dat je de bovenzijde niet kunt zien. We zitten duidelijk boven de boomgrens in de alpen toendra. De bloemen zijn hier nog minder ver dan we elders zagen maar het is de moeite waard geweest. We gaan picknicken en proberen ons over de angst voor de afdaling heen te zetten. Jeannie heeft haar grenzen nu zo duidelijk verlegd, niet alleen met klimmen op de

fiets maar ook angst voor de tunnels en het achterop komend incidentele verkeer. En bij het klimmen plakt ze aan het achterwiel van Reginald, ze piept niet maar geniet ervan.

26-06-2019 woensdag Zinal 14-29 C

Vandaag gaan we de mooie wandeling maken vanuit het hotel de bergen in. Mieke is onze gids en doet het rustig aan vanwege de hitte. We lopen door het dal langs d'Arpittettaz langzaam omhoog langs de woest stromende bergbeek van de vallei (Navellenge). Wat verder passeren we de waterval en gaat het verder omhoog van 1650 m bij het hotel tot boven bij een bergmeertje Lac Arpittettaz op 2280 m. Dit is de mooiste tocht die we maken tot heden. Op een gegeven moment komen de stromen van twee gletsjerdalen bij elkaar. De grootste stroom komt uit een gletsjer die uit twee ruggen bestaat en overdekt is met een dunne laag morenen puin. Aan de zijkant is te zien hoeveel hoger de gletsjer vroeger was. Wij kruisen via een brug de opgesplitste bergbeken en gaan steil links omhoog door bos en verderop boven de boomgrens door de alpenweiden. Reginald voelt in het stijgen dat de maag soms protesteert en dan weer niet. We hebben feitelijk nog te weinig drinken bij ons. Boven bij het bergmeertje is er rust en picknick. De temperatuur hierboven is goed vol te houden. De eeuwige sneeuwbergen liggen nu vlak voor ons, de vergezichten zijn dramatisch mooi. Daarna gaan we via een parallelwegje terug naar beneden en kijken we van grote hoogte in het hoofdgletsjerdal. In de afdaling krijgt Reginald serieus last van zijn maag. Drinken helpt niet en Reginald wordt stiller door het gevecht met de maag. Beneden is er een bron waar je koel water bij kunt vullen. Dat komt goed uit, want de voorraad is op. Van hieruit kun je Zinal zien liggen maar het is toch nog 60 minuten lopen naar het hotel. Moe en ziek gaan we beiden het hotel in, uitkleden en op bed liggen. Och wat voelt die maag aan, foute boel. Jeannie heeft nog nergens last van. Na inname van een paracetamol vliegt in vier grote golven de maaginhoud van Reginald de toilet in. Hij rilt als een rietje maar voelt dat was het dan. Jeannie gaat de huisarts waarschuwen. Hij zegt dat al van de vorige groep er een virus rondwaart, geeft pillen tegen het braken en het waterdrink advies om uit een soepkom nooit meer dan één eetlepel water te drinken. Dat is een moeilijk advies, dorst en visioenen over bier voor mijn part zonder alcohol waren rond maar het helpt heel goed. Jeannie gaat beneden eten, maar heeft ook moeite met eten. Na een poosje is ze terug, krijgt hoofdpijn en een baksteen in de maag. Die baksteen is letterlijk voelbaar als een vreemd hard klontje. Ze gaat niet terug naar de arts en er begint voor haar een lange nacht. Na een paracetamol lost langzaam de brok in de maag op en kan er wat geslapen worden.

27-06-2019 donderdag Zinal 14-32 C

In de morgen bezoeken we de huisarts. Jeannie heeft ook het virus, krijgt tabletten tegen misselijkheid en hoofdpijn. Met Reginald gaat het redelijk goed. De wond in de hiel wordt ontdaan van de zwaluwstaartjes en ziet er goed uit maar wordt nog opnieuw verbonden. We drinken een sloot thee, yoghurt en eten een koele peer. Voor de rest van de dag is het slapen en herstellen.

28-06-2019 vrijdag Zinal 14-29 C

De magen en darmen zijn in de morgen nog niet in orde. Toch hebben we gisteravond ingetekend voor een dagwandeling. Ra, ra wat eet je nu en neem je mee aan eten voor de dagwandeling? We gaan met de bus naar St.Luc halverwege het dal met de Rhône en daar met een sleeptrein steil omhoog tot boven de boomgrens. Vandaar gaat het over geitenpaadjes naar boven naar een hut Bella Torra en dan flink verder omhoog tot we

in sneeuwvelden terechtkomen. Rond om ons heen rijzen erosiebergen omhoog met sneeuw en op sommige punten kijken we over het dal van Zinal heen naar de Matterhorn en zelfs de Mont Blanc. Het doel is om een aantal gletsjermeertjes te bezoeken en die liggen rondom in de sneeuwvelden. De bloemen zijn deels bekend. Opvallend is hoeveel planten thuis in de tuin staan die feitelijk hierboven thuishoren. Denk aan sedumplanten die thuis op groene daken en rotondes staan en rotsplanten. Naast de wandeling van 28 juni is deze wandeling de mooiste. Natuurlijk werkt het weer mee met zon, blauwe lucht en ideale temperaturen op grote hoogte.

Ondanks de maagproblemen komen we zonder al te grote problemen terug in St.Luc. Aparte vermelding krijgt een Belgische mevrouw die met twee knieprothesen deze moeilijke wandeling heeft volbracht. In het hotel is het wassen, slapen, eten en naar bed.

29-06-2019 zaterdag Zinal 14-30 C

Hoera, in de morgen voelen magen en darmen weer normaal. We kunnen weer eens ontbijten zoals we gewend zijn. En daarna gaat het met de kabelbaan naar Sorebois op 2440 m hoogte. De Tongerse wandelvrienden hebben hierboven een deel van het restaurant afgehuurd samen met Intersoc (ons hotel). Er is een afscheid georganiseerd in de vorm van een barbecue op grote hoogte. Stel je voor om voor 260 man plus personeel hier een barbecue te organiseren. Alleen al het gesleep met voedsel, bestek en borden, koken op grote hoogte, maar het is er allemaal. Ondertussen kunnen wij genieten van het uitzicht op de hoogste bergen met sneeuw bedekt. We zitten ruim boven de boomgrens en genieten van het rondwandelen op deze hoogte en fotograferen en determineren van de bloemen die in zo grote getallen voorkomen dat je niet kunt voorkomen er een te vertrappen. Vanaf hier zijn er ook parapenters die van hier opstijgen, zoeken naar thermiekbellen om zo steeds verder het dal in naar het zuiden en steeds hogere bergen te reizen dankzij de noordwesten wind. Het is een ideale temperatuur hierboven en het kost weinig moeite hier de middag door te komen. In de avond is er een heerlijk chinees buffet en volgt er een kleine afscheidsceremonie. De koffers worden gepakt en we maken ons klaar voor de terugreis. We hebben genoten van alle dagen hier in Zinal.

Bericht 5

30-06-2019 zondag Kandersteeg 14-35 C , 67 km

We hebben onze angsten voor de afdaling van Zinal naar Sierre overwonnen. We hadden al besloten om de bovenste helft van Zinal naar Vissoie te fietsen en te kijken hoe het gaat. Onze beleving van het tweede stuk Vissoie - Sierre hebben we alleen vanuit de postbus. Die indruk was een zeer smalle weg, enorm bochtig met rotswanden en gapende kloven er naast en zéér steil. We waren ook bang dat de schijfremmen door de bagage zouden zijn versleten als we beneden waren. Dus bovenaan bij het hotel in Zinal de voorremmen bijgesteld en de oliedruk op de rem door pompend remmen verbeterd. Dan begonnen we om 9:15 u met afdalen. We hebben de fietswinterjassen aangetrokken maar de benen zijn gestoken in een korte broek. In de schaduw van de berg trilden de benen van de kou en we zijn blij als we van dalwand wisselen en de zon ons opwarmt. Zo dalen we heel voorzichtig, er is alleen opkomend verkeer maar heel weinig mensen willen naar beneden. Het is ook zondag en feitelijk is de koude in het begin het enige probleem. In Vissoie haalt Reginald Jeannie over en maken we de beslissing ook de rest van de afdaling te doen. Wat blijkt? Vanuit de postbus krijg je een heel verkeerde indruk van die berg. Je denkt smal, steil, geen plaats, auto's komen achterop en van dat alles blijft er op de fiets niets over. De weg is nergens steiler dan 8%, als er verkeer achterop komt duiken we in een verbreding van de weg en laten de auto's door, er zijn wegwerkzaamheden geregeld met stoplichten. Voor ons is dat hoera, want je krijgt er kleine optochtjes van auto's van en dan ben je ervan af. Zodoende staan we

binnen anderhalf uur beneden aan de berg. De remmen zijn goed gebleken en langs de Rhône is het loeiheet, in de zon dik 40 C. We hebben nu pas 25 km gefietst en gaan langs de Rhône stroomopwaarts naar Brig. In Brig kun je de Simplonpas nemen naar Italië of je neemt de trein door een tunnel naar Domodossola. Wij nemen hier een trein naar Kandersteg. We hebben nu 40 km door de hitte langs de Rhône gefietst. Het zeer kalm aan gedaan, in de schaduw gepicknicked en de hitte getrotseerd. De Rhône is zichtbaar kleiner geworden in die 40 km. De Rhône lijkt een Franse rivier, maar het water komt net als de Rijn uit Zwitserland. In de avond lekker gegeten en gedronken.

01-07-2019 maandag Bern centrum 18-32 C, 75 km

Het Alpina hotel geeft een lekker ontbijtbuffet. Om 9:15 u zitten we op de fiets, kopen broodjes en twee vlaaistukjes en beginnen aan de afdaling van 1200 m naar ca. 850 m en verderop bij Bern dik 500 m. De sneeuwbergen van dik 3.500 m hoogte blijven nog lang zichtbaar. Het is jammer om die achter te laten. De fietstocht gaat langs talloze houten huizen en dorpjes. Op de houten huizen staan vaak christelijke spreuken. De Zwitsers kregen hun kostje in het verleden ook niet voor niets en alleen met hard werken. Bij tegenslag konden ze zich vasthouden aan de spreuken. Maar armoede is mooi en dat geldt ook hier voor de boerenbedrijven. Grote overdekte balkons met bloemen omlijst. We gaan na 30 km koffie drinken bij een restaurant met een groot terras met schaduw van lindenbomen. We gaan verderop ons vlaaitje eten in de schaduw van bomen. De zon is heet. Jeannie wordt steeds beter in het fietsen over grindwegjes. Op de heenweg kreeg ze daar last van schouders en nek, doch nu niet meer. Zo dalen en klimmen we rond de oorsprong van de Aare, dat is hier al een wildebeest.

Nabij Bern is er een voetbrug over de Aare. Die is hier diep blauw van kleur en tot onze verbazing komen er mensen drijvend in de Aare met een grote snelheid voorbij, zwemmend of zich vastklampend aan opblaasbare ballen. Ook springen mensen vanaf de brug zo de Aare in en laten zich naar Bern centrum drijven. Ze zullen zeker zijn afgekoeld als ze uit het water stappen. Wij lopen een stukje door het centrum met de fiets aan de hand bang als we zijn voor trams en trolleybussen. We slapen in Ibis budget hotel. Nou dat budget is nog altijd €125 inclusief ontbijt. De kamers zijn celblokken, optimaal klein ingericht maar er staan twee bedden, een tv, douche en toilet en er is één stroompunt voor drie stekkers. Geen stoel of tafel, geen droogrekje en er is een spiegel met aan weerszijden een kledinghaak voor je jas. De bedden zijn opgemaakt met een dubbel gevouwen dekbed, ideaal voor 32 C. We trekken het dekbed uit het hoelaken maar waar blijf je met die dekbedden, natte handdoek etc? Gelukkig heeft Jeannie beneden een transportkarretje voor de fietstassen meegenomen. Dat is het droogrek nu. De bagage moet terug in de fietstassen en de dekbedden liggen onder de bedden. Nu wij nog ..... Het avondeten bestond uit pizza en sla met een grote pot bier en dreigend onweer.

02-07-2019 dinsdag Biel 20-28 C, 48 km

Het Ibis budget hotel heeft een goed ontbijt, ruimte genoeg en met ons karretje met alle bagage zijn we zo vertrokken op de fiets. We rijden om een grote kazerne heen, dwars door de stad naar de tocht terug Bern uit. Een klein stukje lopen we vanwege de trams en trolleybussen en dan over de autobaan een smal boswegje in. Achter het bos klimmen we omhoog weg van de Aare en krijgen in de verte nog zicht op de besneeuwde Alpen. Schuin voor ons duikt de Jura op. In Frieswil drinken we koffie en kopen een vlaaitje met peren en Birchler yoghurt. We spreken met een Zwitser met een mountain ebike. Hij vertelt over de Aare die in de laatste 200 jaar deels is gekanaliseerd, stuwweren zijn gevuld en het vroeger drasse land om de Aare is drooggelegd en geldt nu als de groentetuin van Zwitserland. Typerend voor de streek zijn de vele bio-winkeltjes bij de

boerderijen en op een aantal plaatsen vindt de verkoop van kersen plaats. Langs de fietspaden zijn dan ook vele kersenvormen te zien met dikke kersen. We genieten van een ontspannen dagje met weinig kilometers en heerlijk weer.

Overigens hebben we gisteren op kaarten bestudeerd dat de Aare nu in NO richting gaat stromen en zo'n 150 km oostelijk van Basel in de Rijn uitkomt. Hij stroomt als het ware door centraal Zwitserland. Hoe het ook zij, wij fietsen langs een afgetakt kanaal van de Aare naar het meer van Biel. Dat kanaal stroomt wel heel hard en als we zitten te picknicken aan de Aare komen er twee zwemmers snel voorbij. Ze hebben ca. 1 km in het water gelegen en vinden de temperatuur van het water fijn. Je moet wel goed weten waar je in het water en uit het water kunt komen en goed kunnen zwemmen. Ze hebben plastic schoenen aan om terug te lopen. Niet veel tijd later fietsen we langs het meer van Biel en komen in het centrum uit. We gaan naar het station van Biel om kaartjes te kopen voor 17 km treinen morgenvroeg. We hebben op de heenweg gezien dat vanaf Sonceboz de aanleg van de autobaan de fietsinfrastructuur heeft verstoord. Aanbevolen wordt dit stukje met de trein te doen.

03-07-2019 woensdag Porrentruy 20-26 C, 54 km fiets trein 17 km

In de morgen krijgen we naast een goed ontbijt twee stukken zelfgebakken luchtige cake mee. We gaan naar de trein om de aanleg van de autobaan te vermijden. Aangeduid is dat vak a-d allemaal is bestemd voor de regiotrein. Die trein zal later opdelen in een voorste deel en achterste deel die beiden een andere bestemming hebben. In vak a staat al een trein klaar. Eerst staat op het bord niet instappen, daarna de mededeling trein voor Sonceboz. Welnu, wij denken dadelijk wordt het voorste deel er nog aangekoppeld, neem vast plaats zeker omdat de trein geen vlakke laadvloer heeft met het perron maar drie trappen. We zitten in de trein te wachten en dan komt er een man ons waarschuwen dat dit niet de trein is. Er is nu een tweedelige trein voorgezet en daarin moeten wij zitten. Oh, oh dat ging nog eens net goed. De trein vertrekt over een enkelspoor de berg op. Het spoor is deels ingegraven in de rotsen en we sjezen daar zo dicht langs dat er geen vinger meer tussen trein en rots kan. Na 15 minuten treinen moeten we al uitstappen. Toch zit die trein al 200 m hoger dan in Biel. Vanaf hier is het weer fietsen geblazen en wel meteen bergop. Het is een koele fijne morgen in vergelijking met andere dagen. We komen de eerste col tegen vlak voor Tavannes, en drinken wat koffie in een bar en krijgen twee sapjes gratis toe. Daarna dalen we wat om aan de volgende col van 935 m naar "Bellelay" een groot klooster met kerk en ziekenzorg. We dalen af en er staan aanduidingen dat de georges du Pick of zo iets zijn afgesloten. Laat dat nu net onze kloof zijn, smal en steil waar we doorheen moeten. De werken zijn nu 2½ dag bezig en er is ca. 100 m fundering waaraan wordt gewerkt. Omdat we geen idee hebben hoe we moeten omrijden willen we langs het werk lopen. In eerste instantie mag dat niet maar met de fiets aan de hand dan toch. Het kost wat ruk en sjouw werk, de bagage moet van de fietsen en alles over een vangrail tillen maar daarna hebben we de kloof voor ons zelf, er komt geen verkeer doorheen. We zijn verbaasd hoeveel rotsen, stenen en gruis er in die 2½ dag al op de weg ligt. De kloof is steil, maar heel mooi, ze zullen toch niet de weg gaan verbreden? Na 2-3 km dalen verschijnt er een slagboom met bord werk in uitvoering. Gelukkig blijft het dus bij één werkplek. We dalen verder en passeren dorpjes waar geen verkeer doorkomt vanwege die 100 m werkstrook. Uiteindelijk passeren we een groot dal beneden en daarachter verschijnt col drie. Loei steil van deze kant, minimaal 5 km bergop met 7-9% helling. Boven aangekomen ontmoeten we een Zeeuw op de fiets die dezelfde tocht rijdt als wij. Hij zal doorgaan tot vlak voor de Rhône bij Kandersteeg en dan komt hij met de trein terug. Welnu wij vertellen hem van de wegafzetting en adviesren hem door te fietsen. Na nog wat dalen picknicken we en dalen af richting Porrentruy. Daar rijden we nog verkeerd en een rondje doch komen er uiteindelijk toch. In de avond lopen we door het oude gedeelte nabij een kasteel, toegangspoorten en een beeldbepalende straat. Duidelijk is de grandeur van eertijds, maar nu is het meer Franse dan Zwitserse armoede. In de nacht blijft de kamer tropisch en zoemt er ook nog een zeer snelle en min of meer doorzichtige mug rond. Na anderhalf uur jagen met natte handdoeken geven we het op.

Het blijft wel stil de rest van de nacht. De mug zit waarschijnlijk al vol met Jeannies bloed klaar om honderdduizend muggenlarven af te zetten in een plasje stilstaand water.

04-07-2019 donderdag Mulhouse 20-26 C, 64 km fietsen

Het ontbijt is typisch Frans vooral jam en zoals met alles in de grensstreek van Zwitserland en Frankrijk. Reginald doet in de morgen nog wat inkopen en Jeannie heeft onmiddellijk contact met een Zwitserse mevrouw op een Flyer ebike. Zij is ook een fervent fietser met haar man is ze 4.000 km naar en door Portugal gefietst. Ze is geïnteresseerd in het spiegeltje op de helm van Jeannie. Eerst gaat het gesprek in het Frans, maar als Jeannie het heeft over achteruit kijken "pour regardez "derrière" vous dan wordt er geschakeld naar het Duits.

Het is best een frisse morgen met een oostelijke wind waar we praktisch de hele tocht last van hebben. We gaan ca. 40 km door de Jura uitlopers en verlaten Zwitserland op 500 m hoogte na ca. 15 km. De heuvels zijn toch altijd het mooiste en afwisselendste deel van de tocht. Eenmaal in Frankrijk kun je in de dorpen en op de wegen een kanon afschieten. Het is totaal verlaten, terwijl de huizen er toch leuk en fris geschilderd uitzien. Na 30 km komen we langs een beekje met oude spoorlijn als fietspad. Hier zien we drie hertjes en nog ooievaars. Sommige ooievaars zitten nog steeds op het nest. In Dannemarie nemen we koffie nabij het Rhône-Rijnkanaal. De prijs van voedsel en drank zakt hier tov Zwitserland praktisch met een factor twéé. Langs het kanaal gaan we picknicken en luieren in het gras in de schaduw, het was nu heerlijk vertoeven, we zijn anders te vroeg in Mulhouse. In het hotel onder de kathedraal worden we gastvrij ontvangen en doen een ruime was van de kleren. Erna is het uren zoeken naar een geschikte lokatie van een hotel. De regio is dun bevolkt aan de Duitse kant van de Rijn en de Fransen doen precies waar ze zich altijd mee bezig houden. Hotel pas open om 17:00 u, hotel gesloten, kamers en appartementen verhuren zonder ontbijt of eten. Uiteindelijk zullen we over een eigen zelf uit te zoeken route rijden naar Sélestat. In Mulhouse is het marktkraampjes dag geweest. Tegen de avond wordt er opgeruimd. De marktkramers zetten papieren dozen rommelig bij elkaar en de gemeente ruimt alles op. Wat een puinhoop.

05-07-2019 vrijdag Sélestat 20-34 C, 84 km

In Mulhouse lopen er drie door ons geplande GPS routes door elkaar. Twee daarvan zijn routes die Reginald ooit al eens heeft gefietst en één is een theoretische route berekend door RouteYou.com en die onafgebroken loopt van Valkenburg naar Zinal. Thuis heeft Reginald deze route laten berekenen en er de eerste 25 km vanuit Valkenburg al eens op gefietst om te kijken of het een zinnige route is. Welnu conclusie thuis was, het is de mooiste route maar na 25 km fietsen lig je al compleet uitgeschakeld in de touwen en er wordt niet gekeken naar onverhard of verhard. Maar ja, vanaf Mulhouse naar het noorden komt die route met mooie rechte fietswegen. Daar moet iets zijn waarlangs je structureel kunt fietsen, waarschijnlijk een kanaal of zoiets. Dus gokken we op de theoretische route en rijden die vanaf Mulhouse naar het oosten om vervolgens op de rechte lanen naar het noorden te komen. Nu moet je weten dat Mulhouse in vlak gebied ligt in de Rijnvlakte. Hoe kan het dan dat we in de stad meteen omhoog gaan? De wegen worden snel kleiner, en ja hoor daar gaat die dan..... onverhard omhoog en niet een beetje steil maar tot 12%. Zo volgen er in 8 km vijf hellingen op en af, mooi hoor maar het schiet niet op. De afdalingen zijn te gevaarlijk om te fietsen en moeten deels worden gelopen. Als je eenmaal de keuze hebt gemaakt geef je na een paar kilometer natuurlijk niet op, maar die eerste 8 km kosten wel zowat een uur. Eindelijk dan komt er weer een stuk verharde weg, nog eens een onverharde berg op en af en we dalen de vlakte in door een zeer groot bosgebied. Daar gaat door het

bosgebied de beloofde rechte weg beginnen, een fietspad en .... dat loopt wel ca. 120 km door tot Strassbourg. Je weet natuurlijk nooit of dat pad betrouwbaar is, of er geen grote grindweg in die route zit, maar alhoewel grindwegen er incidenteel in voorkomen is het merendeel fijne dolomiet waarop je net zo goed fietst als op asfalt. En belangrijker nog er groeien bomen langs de fietsroute. Het merendeel fietsen we in de schaduw, dat is niet onbelangrijk bij zon en temperaturen van 34 C. Helaas begeeft onderweg de fietsstandaard van Reginald het. De bouten zijn dolgedraaid en van de fiets afgevallen. Dat is vervelend omdat je nu de fiets ergens tegenaan moet parkeren.

Het kanaal is feitelijk een watertoevoer kanaal, een groot deel is onbevaarbaar maar de boeren zetten pompen in het kanaal en beregenen hun gewassen. Telkens als je langs de beregening fietst koelt dat lekker af. Bij Neuf Brisach komen we in een mooi behouden vestingstad met een driedubbele in takte omwalling. Het lijkt op Boertange in Groningen maar de stad is veel groter en de bewoners zijn geen vrijwilligers. Helaas stopt ook het kanaaltje en moeten we een kilometer over dik los grind fietsen. Achter de stad is er toch weer een kanaal en pikken we de route weer op. Sélestat ligt 13 km van de kanaalroute. Er gaat een grote weg naar toe met een fietspad geschilderd op het asfalt. Het is wel een beetje griezelig met bussen en vrachtverkeer maar Jeannie blijft netjes achter Reginald aan fietsen en zingt soms ook nog. Sélestat hebben we in de avond helemaal doorgelopen. Er liggen in het oude centrum mooie huizen, vakwerk met een veelheid van kleuren. Ook grote gebouwen van deels roodbont zandsteen. De rijkdom uit het verleden van de Elzas doet zich hier nog voor.

06-07-2019 zaterdag Strassburg Kehl Duitsland 20-34 C, 58 km

Met een stevig ontbijt achter de kiezen verlaten we Sélesat in NO- richting. Even verder is er een plaatselijk marktje, waar we nog even een heerlijk bio brood kopen. Deze weg is minder druk en minder zwaar verkeer dan gisteren. De weg loopt door nat natuurgebied en talloze ooievaars doen zich in het weiland te goed. We komen door drie leuke dorpen vol gekleurde vakwerk huizen. Na 13 km zitten we weer op de GPS route langs het kanaal. Hier is geen koffie te krijgen, dus we gaan al eens van de route af voor koffie en erna een stuk verder weer langs het kanaal. Nabij Strassburg komen er platanen langs het kanaal. Dat zijn enorme bomen die veel schaduw geven maar met hun wortels drukken ze het asfalt omhoog en dat maakt het fietsen zeer oncomfortabel. Bovendien is het gort droog. Bomen laten hun bladeren vallen en heesters sterven. In Strassburg moet Reginald flink navigeren op de GPS om buiten het centrum te blijven en uiteindelijk zien we de Rijn weer eens. De Rijn is grensscheidend en we hebben een Duits hotel beheerd door Grieken. Na het avondeten speelt er op zondagavond een Rockband muziek van de Beatles, Rolling stones, The Who, Golden Earings, hoofdzakelijk van de jaren 60 en 70. Het publiek was vooral zestigers en enthousiast en wij ook.

07-07-2019 zondag Karlsruhe Duitsland 20-26 C, 84 km

Vandaag staat een grotere tocht op het menu. Het is wat afgekoeld en bewolkt alleen de wind is noord geworden, maar het valt mee. We rijden nu aan de oostkant van de Rijn, waar we op de heenweg aan de Franse westkant van de Rijn zijn gekomen. We schrijven de dorpsnamen op waar we langs moeten. In Kehl blijkt dat we een groot industriegebied moeten omzeilen. Dan na 5 km komen we uit op de hoge dijk langs de Rijn. De dijk is van fijn grind en dat stoft nogal. We drinken koffie in een jachthaven gebouwtje. De cappuccino mislukte en werd tweemaal gemaakt. Hierna gaan we door een moerasgebied met kleine wegjes, ook veel onverhard. Tegen de middag rijden we een stuk van de Rijn vandaan door dorpjes en tussen de dorpen liggen

kleinschalige percelen die extensief worden gebruikt. Zo zijn er nogal wat verwaarloosde hoogstam boomgarden. Op de achtergrond zien we duidelijk de voorste bergen van het Zwarte Woud.

We houden een picknick in zonnig weer. Daarna verzinnen we voor de GPS van Jeannie, dat hij ons naar het hotel moet brengen met een route geschikt voor fietsers. Nou dat werkte perfect. De Garmin weet wat fietspaden zijn en dat we grote wegen willen vermijden. Het hotel is een juweeltje. Rood-roze gebouw, ziet er klein uit maar is zeer groot. Ze hebben een theater en biergarten en ook een restaurant. Na de maaltijd gaan we wat wandelen. In de directe omgeving ligt ten noorden van ons een zeer groot industriegebied. Toch merken we daar weinig van omdat er achter het hotel een beekje loopt. Die beek wordt gerespecteerd met een brede ecologische zone met volkstuintjes erin.

08-07-2019 maandag Ludwigshafen, 20-24 C, N- wind 85 km

Achter het hotel stroomt de Alb. Voor Duitsers is een beek of rivier gelijk aan een ecologische zone. Een brede zone is groen ingericht, met daarin fiets- en wandelpaden. We peddelen over meer dan 11 km langs de Alb en zien alleen op de kaart dat we achterlangs de havens en industrie gaan. Voor ons is het een leuke rit naar de autobaan die de Rijn oversteeft naar de westkant. Na nog wat omrijden komen we bij de oprit voor de fietsbrug langs de autobaan. De fietsbrug is afgezet..... geen omleidingsroute te bekennen. Nog eens onder de autobaan door gereden om de andere kant te bekijken. Niets... afgezet....., de groeten... zoek het maar uit.... Typisch de ondergeschikte betekenis van de fietser in Duitsland. We staan nog wat te koekeloeren hoe nu verder. Dan stopt er een mountainbiker en zegt dat de brug in renovatie is. De overheid en aannemer interesseren fietsers niet. Je moet zo'n 10 km naar het noorden fietsen om daar de veerboot te nemen. Hoe doe je dat, er ligt zware olie-industrie ten noorden van ons. De Duitse mountainbiker zegt dat hij met ons meerijdt en zal de weg aangeven. We gaan wat oostelijk langs de autobaan en dan noordelijk langs een kanaaltje dwars door het industriegebied. Daarna komen we in de "auw" of "auwer" voor ons "natte broek delen" bestaande uit oude Rijnarmen, wielen, grindgaten, moerasbossen etc. Een mooi natuurgebied waarin je wel moet weten welke wegjes je moet nemen, er is niets aangegeven. Op een gegeven moment loopt er laag een ruwe grindweg en ernaast op een dijk een beter fietspad van fijn grind. De Duitse mountainbiker stelt voor bovenop te gaan fietsen en rijdt gemakkelijk met de mountainbike langs het talud van gras de dijk op. Reginald begint daar ook aan maar dan schuin over het talud met de bedoeling meteen af te stappen en de rest te lopen. Jeannie ziet hoe makkelijk de Duitser omhoog rijdt en volgt als derde. Doch haar fietskunsten met een beladen fiets zijn nog niet op acrobatisch niveau ontwikkeld en onderaan het talud valt ze. Ze heeft wat schaafwonden rond de knie maar is wel op haar bil terecht gekomen en ligt nog half onder de fiets. Ze houdt er wat bil en rugklachten aan over. Zo komen we bij het veer, de Duitser gaat koffiedrinken en wij nemen afscheid en steken de Rijn over. Na een poosje fietsen aan de westkant komt onze "engelbewaarder" weer langsrijden en nemen we definitief afscheid.

Nu rijden we voor het eerst sedert Mulhouse dezelfde weg terug langs de Rijn als we gekomen zijn. De westkant van de Rijn is nu eenmaal de beste kant om naar het zuiden te rijden. Maar met al het gedoe zijn we flink omgereden tov wat aanvankelijk de bedoeling was. We zouden 70 km rijden en zo worden het er 90. Dus na nog veel "auw" fietsen, drinken we nog eens koffie onder het geklepper van twee ooievaars en zetten onze Garmin in om ons via de kortst mogelijke weg naar het hotel in Ludwigshafen te brengen. Zo besparen we weer 4 km en komen in Ludwigshafen uit. Deze stad is afschuwelijk, grote wegen, veel beton, moderne karakterloze gebouwen, grote lege pleinen, flats flats flats..... Maar met een heerlijk avondmaal sluiten we deze dag af. In de avond worden we op mohammedaanse wijze opgeroepen voor het gebed. Het geeft maar even aan hoeveel buitenlanders hier wonen.

09-07-2019 dinsdag Mainz, 16-22 C, 82 km

In het budget hotel is de dag vroeg begonnen. De meeste bezoekers zijn alweer weg als wij gaan ontbijten. Na het ontbijt is het ca. 1 km loodrecht naar de Rijn fietsen om weer op de route uit te komen. In deze km zien we dan het beste deel van de stad. Erna hebben we nog eens 11 km nodig om aan de noordkant van Ludwigshafen de zware industrie achter ons te laten. Er zijn tussen ons en de Rijn talloze DSM en tegenwoordig Chemelot terreinen voor de petrochemie gelegen. Geleen is hier een kleintje bij. Dan zijn er ook nog havens voor overslag en eindelijk zien we weer eens groen en de Rijn. De wind is weer NW tegen en begint na drie dagen tegen waaien zijn tol te eisen. Dus gaan we na 25 km een kopje koffie drinken bij Mc Donalds met een typisch Canadese muffin. Het uitzicht op de Rijn begint anders te worden. Minder moerasbossen, meer het Hollandse zicht op de hier wel heel brede Rijn. Dan ca 20 km ten zuiden van Mainz verschijnen er aan de westzijde lage heuvels met druiven. De dorpen zijn veranderd in Eifeldorpen met hellingen en vakwerkhuisen, witte kerkjes etc. Mainz is een grote stad, waar we km's doorheen fietsen om ons hotel aan de noordzijde in de helling te vinden.

10-07-2019 woensdag Boppard, 17-25 C, 81 km

On, oh dat Mainz..... de rit van het hotel naar de Rijn is het enige dat meeviel, behalve dan het zoeken naar de kruising met het spoor bij de Bahnhof. Zo iets lossen we op door van fietser plotseling voetganger te worden. Met wat tijd voor het wachten op stoplichten kruis je als voetganger de ingewikkeldste kruisingen. Langs de Rijn is het 8 km omfietsen vanwege de aanleg van een nieuwe wijk, fietsen tussen bouwverkeer, nutsbedrijven, smalle fietspaden waarvan iemand dan ook nog bedenkt waar zou ik die lantaarnpaal neerzetten? Toch zeker niet op de weg? Nee dus midden in het fietspad waar een ander dan ook nog vindt dat daar ook een boompje moet staan. Tja die fietsers moeten dat maar bekijken, omzeilen en.... dan wordt ook nog het tegemoetkomend fietsverkeer op die smalle strook gedouwd. Maar als je dat allemaal gehad hebt volgt er een mooi groengebied van ca. 30 km naar Bingen. Alhoewel groen is het er niet meer, eerder geel en dor van de idiote droogte. Toen we kwamen bloeiden hier de voorjaarsbloeiërs, prachtige bermen met klaproos, korenbloemen en kruidenspul en klepperende ooievaars.

In Bingen gaan we het centrum in om voedsel in te kopen. Dat is geen succes zolang je overhemden, schoenen etc niet kunt eten. Wat ze er wel hebben is een lunchroom met koffie en heerlijke käsekuchen. Dus dan dat maar en erna verder door de smalle kloof waar de Rijn zich door de Eifel wringt. Dit stuk Rijn van Bingen naar Bonn is zonder twijfel het mooiste gedeelte van het Rijntraject. We passeren nog de Loreley waar boten op de klippen zijn gelopen. We zien veel grote plezierboten op de Rijn met veel toeristen erop. Voor de lunchpauze zoeken we toevallig weer hetzelfde bankje op als tijdens de heenreis. Nu een hele reiservaring rijker, zeker voor Jeannie. In Boppard is het pension moeilijk te vinden ook weer vanwege de kruising met spoor. Maar het ligt er rustig en alle voorzieningen zijn er inclusief een warm welkom.

11-07-2019 donderdag Bad Neuenahr, 16-19 C, 80 km

In de morgen zou het bij vertrek regenen. Nou we waren vroeg en het viel mee, het was droog en zag er goed uit. Wat niet meeviel was het fietspad. De billen doen pijn en het wordt tijd dat ze een dagje rust krijgen. Elke naad, hobbel en steen voel je en we gaan langzamer fietsen. De prachtige zonovergoten dag van gisteren heeft plaatsgemaakt voor bewolking. In Koblenz is het nog droog en bekijken we de instroom van de Moesel in de

Rijn. Jeannie herkent Koblenz ook van een dagje uit met rolstoelpatiënten. Zo peddelen we een kleine 35 km door als de regendruppen een bui vormen. Voor Andernach ziet het er echt uit dat het regent. Jeannie wil onder een boom gaan schuilen maar wordt door Reginald voortgedreven. Ze trekt een regenjas aan en we fietsen door de regen over het industrieterrein van Andernach tot we bij de bebouwde kom komen. Daar is een stoplicht en moeten we samen met andere fietsers wachten en afstappen. Plotseling hoort Reginald dat er achter hem iemand met de fiets valt. Het is Jeannie, ze is met de regenjas blijven haken achter het zadel en pardoes met fiets en al omgevallen. Ze raakt met haar helm de grond en heeft haar heup en lies beschadigd. Ze is hevig geschrokken als ook nog toevallig de ambulance langsrijt komt en informeert hoe het gaat? Nou het gaat, en zo gaan we met de geschrokken patiënt op zoek naar een bakkie troost. Nu begint het pas goed door te regenen. We zitten blij binnen maar het houdt niet op met regenen. We kunnen hier niet eeuwig blijven zitten en gaan dus in de regen verder. Buiten de stad zingt Reginald maar eens op de fiets misschien dat dit helpt? Nou Jeannie zet ook mee in en na enige tijd gaat het zachter regenen en stopt het geleidelijk. In Breisach eten we met droog weer een banaan en gaat het verder met droog weer tot in Bad Neuenahr. In de avond gaan we wat lopen maar moeten omdraaien omdat Jeannie last heeft van de lies en heup door de valpartij. We zoeken met de kaarten app van Google de kortste weg naar Zülpich omdat er morgen onweer komt. De App komt met een tocht van 58 km, onwaarschijnlijk kort, maar ook moeilijk te vinden.

12-07-2019 vrijdag Zülpig, 20-27 C, 52 km

In de morgen voor vertrek zoekt Reginald nog eens naar de kortste tocht. Die gaat voor het gevoel de verkeerde kant op het Ahredal uit in noordwestelijke richting langs de Autobaan. We schrijven de plaatsen op waar de tocht langs komt maar het is niet mogelijk de details te onthouden. We kopen nog wat voedsel in en zijn gauw de stad uit op een heel klein landwegje onderlangs de autobaan. We zitten meteen tussen de druivenvelden voor het onderhoud waarvan dit kleine wegje dient. Het wegje is beslist geen fietspad, we krijgen heel steile hellingen voor de kiezen maar het is effectief en met mooie uitzichten en het gaat hard omhoog. Bovenop het plateau zou er een natuurmonument zijn waar we de autobaan moeten kruisen. Natuurlijk geen natuurmonument te zien, maar wel het eerste dorp waar we doorheen moeten. En zo gaan we 22 km door, op de GPS zoeken naar het volgende dorp en daar zelf een wegje bij zoeken. Zo zijn we nog effectiever dan de App. Wij nemen ook onverharde paden en slaan dorpen over. Met 22 km staan we plotseling in Meckenheim en moeten daar dwars doorheen naar Rheinbach. Plotseling ziet Reginald dat we hier 4 km van de tocht zitten die we op de heenweg hebben genomen. Dan is het besluit gauw genomen we gaan terug naar de route, maar hebben wel tot dit punt een veel kortere tocht gevonden.

Zo'n 10 km voor Zülpig gaan we nog gezellig picknicken en genieten van het heerlijke weer. De regen, die voorspeld is, blijft voor alsnog achterwege. En zo bereiken we het hotel al vroeg in de middag. Daar worden we zeer vriendelijk ontvangen. Willen jullie een driepersoonskamer op de tweede verdieping in plaats van een kleine kamer op de eerste verdieping? Oh, ja, dat willen wij wel. Willen jullie ook een fles koud water met of zonder bubbels? Nou als het kan met..... Tegen 16:30 u gaat het dan regenen en onweren. En dan is er na een poos het avondeten. We gaan eens kijken in het restaurant. Bomvol met eters waar ze vandaan komen mag Joost weten. Maar het is goedkoop en goed tegelijk. Een prima adresje om te onthouden voor toekomstige tochten.

13-07-2019 zaterdag Valkenburg. 17-20 C, 88 km

In de nacht heeft het nog geregend, maar in de morgen is het droog. Het zou ook droog moeten blijven vandaag volgens de voorspellingen. Na een heerlijk en rijk ontbijt springen we op de fiets en zijn weldra het vestingstadje uit en alleen op de weg. Op de drukke wegen is het net of iedere Duitser die een auto heeft op het idee is gekomen daar gebruik van te maken. Boodschappen doen, klusjes uitvoeren, ons voor de voeten rijden noem het maar op. Maar gelukkig weten wij de kleinere wegjes te vinden die zij niet gebruiken. En zo gaan we richting de kruising met de Ruhr en daarachter beginnen aan de klimmen langs de Eifelrand naar Schevenhütte, Vicht en Korneliemünster. Tussen Korneliemünster en Aken komen er donkere wolken opzetten. Als we op de Vennbahn blijven zitten rijden we rechtstreeks de regen in, maar wij gaan langs de Belgische grens naar de zuidrand van Aken en kunnen het tot daar droog houden. Daarna is het gedaan met het geluk en moeten we via de rand van Aken rechtstreeks de regenbui in. Eerst schuilen we onder de bomen in het bos, dan verderop in een bushokje. Dan lijkt de bui voorbij en redden we het tot Vaals zonder middageten. Dus is er koffie en een broodje in Vaals en zien we op de buienradar dat er weer een flinke bui aankomt tussen 16:00-16:30 u. Die bui wachten we af en rijden dan de laatste 20 km zonder verdere regen naar huis.

Thuis ruimen we een beetje de spullen op en gaan de laatste keer uit eten in Valkenburg. We besluiten deze reis met het vaste voornemen om onze levens voor de komende jaren samen door te brengen. Jeannie zal bij Reginald intrekken en we gaan een samenlevingscontract opstellen. We zullen er alles aan doen om dit tot een succes te maken.

Groetjes, Reginald en Jeannie